

man slet ikke kan lovgive om den. Jeg tror, at det vilde være heldigt, om man kunde finde en Vej til at træde op imod en Spekulation paa at drage Penge til sig gennem en for høj Indlaansrente.

Med Hensyn til Lovforslaget om Banker kan jeg ikke andet end tiltræde den Indvending, der er rejst imod Ændringen i Lovforslagets § 3 om at gaa bort fra et Minimumsbeløb i Aktiekapital for en Bank af 50,000 Kr. som foreslaaet i Fjor og op til 100,000 Kr. Hvis man gaar den Vej, vil man ganske sikkert ramme en Masse smaa Banker. Der er saa vidt jeg husker, nu for Tiden 50 Banker, som ikke opfylder denne Betingelse, og Følgen vil let blive, at de smaa lokale Banker bliver slaaet ned, og at det bliver de enkelte store Banker, der gennem lokale Afdelinger omkring i Provinserne tager hele Magten paa Bankomraadet. Jeg vil ikke anse det for heldigt, om man kommer den Vej, og det forekommer mig, at efter Bestemmelsen i Lovforslagets § 4, hvor der fastsættes et vist Forhold imellem Gældsforpligtelse og Aktiekapital, er der ikke saa stor Fare ved at holde sig til det Beløb, som blev vedtaget i sidste Rigsdagssamling, nemlig 50,000 Kr., hvorved man vilde komme nærmere til det, som er det almindelige for en Masse Banker.

I øvrigt vil jeg anbefale disse Lovforslag og haaber, at det maa lykkes i denne Samling at faa dem gennemført.

Vejstrup: Jeg har gennemlæst de Forhandlinger, der fandt Sted i Fjor om disse to Lovforslag, og jeg vil gerne sige, at jeg anerkender den Grundighed og Alvor, hvorved de blev behandlet. Det er kun naturligt, at man søger at skabe Fasthed i Organisation af disse Institutter, som i saa høj Grad berører et Lands Økonomi. Om disse Institutters Eksistensberettigelse er der jo aldeles ingen Tvivl. Det er ikke længere saaledes, at man tvistes om, hvorvidt de er berettigede eller ikke. De er ganske sikkert blevet en Nødvendighed i ethvert velordnet Samfund. Det er derfor ganske naturligt, at man tilstræber Fasthed i Organisation, og denne Fasthed forekommer mig i høj Grad at være til Stede i de Forslag, der foreligger. Naar jeg siger dette, gør jeg det ud fra et ganske almindeligt Lægmandssynspunkt. Jeg sidder ikke inde med nogen særlig faglig Indsigt i disse Forhold, og de Bemærkninger, jeg har at gøre, vil da ogsaa være af rent formel Art. Jeg finder intet at indvende imod de foreliggende Lovforslag i principiel Henseende; men jeg vil

gerne have Lov til ganske kort at gøre nogle Bemærkninger af formel Art.

Da det ene af disse Lovforslag i Fjor blev forelagt, havde det Titelen: Forslag til Lov om Spare- og Laanekasser. Man bortkastede saa Ordet „Laane-“, og jeg ser deri et Program, om jeg saa maa sige, for disse Institutters Virksomhed. Jeg saa deri, at det, man først og fremmest tilsigtede, var dette, at det skulde være Sparekasser. Men de rent faktiske Forhold er jo saaledes, at man er fuldstændig klar over, at man ikke behøver at gøre Folk opmærksom paa, at der samtidig i en Sparekasse drives Ulaansvirksomhed i stor Stil. Og saa er desværre Forholdet tværtimod det, at det Begær, der er efter Laan, i Virkeligheden er langt større end de Indskud, som fremkommer i Sparekasserne. Naar jeg nu ser paa § 1 i det foreliggende Lovforslag om Sparekasser, er det første, jeg stødte paa, et lille Ord, der staar midt i første Linie, hvor der staar: „En Sparekasses Virksomhed maa *alene* bestaa i at sikre og frugtbargøre Befolkningens Sparemidler“. Naar man medtager de to Punkter a. og b., saa forstaar jeg dette „alene“ som en Definition af en Sparekasses Opgave, men jeg synes alligevel, at dette „alene“ er kommet til at staa lidt underligt alene, især naar jeg ser det i Forbindelse med Punkt 2, hvor der staar: „Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassevirksomhed“ o. s. v., thi da mener jeg, at det i Virkeligheden ikke er *alene* den nævnte Virksomhed, der kan være Tale om. Det forekommer mig, at man hellere maatte have sagt, at en Sparekassevirksomhed maa, med Undtagelse af den og den Begrænsning, alene bestaa i at sikre og frugtbargøre Befolkningens Sparemidler. Dernæst forekommer det mig, at man maatte ombytte de to Ord „sikre“ og „frugtbargøre“. Thi det forekommer mig, at naar man ser, hvorledes man har stillet det op, er det „frugtbargørende“, der staar i Forbindelse med a., og „sikre“, der staar i Forbindelse med b. Det forekommer mig altsaa, at der her burde have været foretaget en Forandring, men det er, som sagt, en rent formel og praktisk Indvending.

Dernæst vil jeg gerne sige, naar der i Punkt 2 staar: „Sparekasser, der ved denne Lovs Ikrafttræden driver Forsørgelsesvirksomhed i Forbindelse med Sparekassevirksomhed“ o. s. v., mangler der en Definition af, hvad der skal forstaas ved „Forsørgelsesvirksomhed“. Jeg vil jo antage, at det er